

Bir Sen Duymadın

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 19 Ocak 2012

Ayrılık kurşun gibi saplandı yüreğime
O kurşun sekip talan etti ortalığı
Dağlar denizler oynadı yerinden
Börtü böcek ağladı benimle
Bir sen duymadın bir sen

Yıldızlar semadan üzerime döküldü
Güneş günlerce batmadı
Fırtınalar utandı sevgimden
Gök yarılıp yağmur oldu
Bir sen duymadın bir sen

Bazen sehere açtım bağrımı
Bazen güneş kavurdu bedenimi
Sevdanla kutsadım çiçekleri
Hepsinin şifasını yüreğime sürdürdüm ben
Bir sen duymadın bir sen

Sustum adını haykıracağım her an
Kimse duymasın istedim
Her defasında ele verdi gözlerim
Anladılar isyanımı gözlerimden
Bir sen duymadın bir sen

Gözlerimin onu sev dediğini
Yüreğimin söz dinlemediğini
Dünya âlem hissetti
Haz duydular sevgimden
Bir sen duymadın bir sen

O türkülerdeki kadın sensin
O şarkılardaki senin adın
Seni yarattım her nameden
Uyumadım dinlemeden
Bir sen duymadın bir sen

Eski bir şarkı düşmez oldu dilimden
"Bakmıyor çeşm-i siyah feryade
Yetiş ey gamze yetiş imdada
Gelmiyor hançer-i ebru dâde" diyen
Bir sen duymadın bir sen

Yıllar ağarttı telleri
Belki ömrümün son demi
Ölüm yakın besbelli
Toprak tutmuş ellerimden
Bir sen duymadın bir sen

Hani beraber yaşlanacaktık
Hani gülecektin bastonuma
Hani hiç ayrılmayacaktık
Artık ihtiyar bir aşığım ben
Bir sen duymadın bir sen

MEHMET FİKRET ÜNALAN